

Drodzy Czytelnicy!

Stowarzyszenie „DLA RODZINY” miało swój kolejny skromny jubileusz. 8 lat naszej działalności. Nie było świętowania, była praca, codzienne zmagania z tym, z czym Państwo do nas przychodzicie i z czym wspólnie się zmagamy. Ostatni rok pokazał, jak łatwo można zaburzyć spokój, stabilizację i spowodować, że żyjemy „na krawędzi”. Ale to tylko jedna strona, jaką odsłoniła pandemia. Bo jest też druga strona - a po niej to, co jest bezcenne - Człowieczeństwo!

To dzięki wspólnym działaniom, wsparciu i codziennej dbałości o wzajemne pozytywne relacje z Państwem, w Waszych rodzinach, w zespole udaje się, pomimo obostrzeń, zachować „normalność” tak niezbędną, aby żyć, pracować i realizować swoje cele i zadania.

Na nadchodzący, wiosenny czas życzę Państwu dużo zdrowia, zadowolenia i umiejętności cieszenia się wszystkim, co składa się na codzienność!

Lidia Zeller, Prezes Zarządu Stowarzyszenia "DLA RODZINY"

DYŻURY

**Konsultanta ds. przeciwdziałania
przemocy w rodzinie**

WTORKI godz. 10-12:00

1. SOBOTA MIESIĄCA godz. 10-13:00

ul. Sułkowskiego 9
Częstochowa

POLECAMY!

Tomasz Polkowski "Droga do marzeń"

We wstępie do książki autor pisze:

"Niniejszy podręcznik jest przeznaczony dla Was – drodzy wychowankowie, podopieczni, dzieciaki – już sam nie wiem, jak Was nazywać. Podręcznik ten jest również przeznaczony dla opiekunów usamodzielniania i innych dorosłych, którzy zajmują się pomocą usamodzielniającym się wychowankom rodzin zastępczych i instytucji opiekuńczych. W każdym rozdziale są informacje i dla jednych, i dla drugich, przy czym oczywiście nie ma żadnych przeszkód, aby obie grupy przeczytały wszystko... Znajdziecie tu rozdziały o tym, jak tworzyć plan usamodzielnienia oraz o tym, jakie macie prawa. Jest tu również rozdział o miłości – nazywanej „więzią” i jak bardzo jest ważna w życiu każdego z nas. Jak Wasze życie wyglądałoby bez miłości i przyjaźni? Jakże trudno byłoby Wam żyć w całkowitej samotności (...) Podręcznik zawiera wiele informacji dla dorosłych. Jak stawać się osobą ważną. Towarzyszem podróży – nie oceniającym, nie krytykującym, ale motywującym i zachęcającym."

WSPARCIE PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNE

W ZWIĄZKU Z WPROWADZONYM STANEM ZAGROŻENIA EPIDEMICZNEGO (COVID-19)

CZĘSTOCHOWSKIE CENTRUM WSPARCIA RODZINY

OFERUJE

**TELEFONICZNE WSPARCIE SPECJALISTYCZNE
(PSYCHOLOGICZNE I PEDAGOGICZNE).**

OFERTA SKIEROWANA JEST DO OSÓB ZNAJDUJĄCYCH SIĘ W KRZYŚCIE EMOCJONALNYM,
POTRZEBUJĄCYCH WSPARCIA CZY PORADY.

ZAPRASZAMY:
502 985 101

**Halo! Rodzic zastępczy
w potrzebie!**

Konsultacje całodobowe
dla rodzin zastępczych:

530 503 739

Na czas ogłoszonego
stanu epidemicznego
w Polsce **dyżury
Miejskiej Rady
Rodziców Zastępczych**
są zawieszane.

"W dużym skrócie" to cykl audycji
w Radiu Jasna Góra, w których
często mamy przyjemność gościć.
Zapraszamy na emisję audycji
w piątki o godz. 14 lub do
odsłuchania nagrań archiwalnych
na stronie www.radiojasnagora.pl

Wydarzyło się...

czyli miniony kwartał w telegraficznym skrócie

STYCZEŃ

Dogoterapia

Trening koncentracji i szybkiego czytania

Konsultacje ds. przeciwdziałania przemocy w rodzinie

21.01.- Dzień Babci

22.01.- Dzień Dziadka

25.01.- "Między nami - Kobietami" – spotkanie dla kobiet

23.01.-27.03. - Szkolenie dla kandydatów do pełnienia funkcji rodzin zastępczych niezawodowych, zawodowych i rodzinnych domów dziecka

LUTY

Trening koncentracji i szybkiego czytania

Konsultacje ds. przeciwdziałania przemocy w rodzinie

Dogoterapia

MARZEC

Dogoterapia

Trening koncentracji i szybkiego czytania

Konsultacje ds. przeciwdziałania przemocy w rodzinie

29.03. - 8. urodziny "Stowarzyszenia "DLA RODZINY"

31.03. - Walne zebranie Stowarzyszenia

KALENDARZ nadchodzących wydarzeń

KWIECIEŃ

02.04. - Światowy Dzień Świadomości Autyzmu

22.04. - Wizyta studyjna z Poznania (on-line)

MAJ

15.05. - Międzynarodowy Dzień Rodziny.
Akcja "Dwie godziny dla Rodziny"

26.05. - Dzień Matki

30.05.- Dzień Rodzicielstwa Zastępczego

CZERWIEC

23.06. - Dzień Ojca

25.06. - Zakończenie roku szkolnego

Planowane zajęcia cykliczne:

- Dogoterapia
- Trening koncentracji i szybkiego czytania
- Warsztaty kreatywności
- Zajęcia wzmacniania więzi dla rodzin biologicznych
- "Między nami-Kobietami"

UWAGA! Zmiany w wysokości świadczeń

Zgodnie z obwieszczeniem ministra rodziny i polityki społecznej z 10 marca 2021 r. w sprawie wysokości kwot świadczeń przysługujących rodzinie zastępczej i prowadzącemu rodzinny dom dziecka oraz wysokości pomocy dla osoby usamodzielnianej (M.P. Poz. 282), od dn. **01.06.2021 r.** wysokość świadczeń będzie wynosiła:

- świadczenie na pokrycie kosztów utrzymania dziecka w rodzinie zastępczej spokrewnionej wzrośnie z 694 zł do **746 zł**. W przypadku rodziny zastępczej zawodowej, niezawodowej oraz rodzinnego domu dziecka – wzrośnie z 1052 zł do **1131 zł**.
- dodatek do świadczenia na pokrycie zwiększonych kosztów utrzymania dziecka – wzrośnie z 211 zł do **227 zł**.
- pomoc finansowa na kontynuowanie nauki dla usamodzielnionych wychowanków – wzrośnie z 526 zł do **566 zł**.
- pomoc na usamodzielnienie. Jego wysokość jest uzależniona od tego, w jakiej formie pieczy przebywała dana osoba i przez jaki okres. Świadczenie osoby, która minimum trzy lata była umieszczona w rodzinie zastępczej spokrewnionej, wzrośnie z 3470 zł do **3730 zł**. Osoba, która opuszcza inny typ rodziny zastępczej, rodzinny dom dziecka lub placówkę opiekuńczo-wychowawczą, w których przebywała dłużej niż trzy lata, otrzyma **7458 zł** (teraz 6939 zł).
- pomoc na zagospodarowanie – wzrośnie z 1577 zł do **1695 zł** (kwota podstawowa) oraz z 3154 zł do **3390 zł** (dla osób z umiarkowaną lub znaczną niepełnosprawnością).

Miniony kwartał - fotorelacja

Dzień Babci i Dziadka

"Między nami - Kobietami"

Walentynki

Dzień Kobiet

Wielkanoc

Pierwszy Dzień Wiosny

Kącik specjalistyczny: Szkoła on-line a problemy emocjonalne dzieci i młodzieży w pandemii. Joanna Chaładus, psycholog

Niedawno minął rok, odkąd zostaliśmy zaskoczeni przez Covid-19. Gdy 13 marca 2020 r. ogłoszono lockdown, większość z nas pomyślała sobie, że jakoś przeczekamy ten czas i wszystko wróci do normy. Pracowaliśmy trochę zdalnie, trochę normalnie, później było lato i wszystkim wydawało się, że najgorsze mamy za sobą. Dzieci i młodzież wrócili do szkół...na bardzo krótko.

Można więc śmiało powiedzieć, że praktycznie od roku to oni są grupą, którą najbardziej dotknęły emocjonalne, społeczne i zdrowotne konsekwencje pandemii.

Dzieci zostały odizolowane od siebie. Nie mogą spotykać się w szkołach, uczestniczyć w lekcjach, bawić się na przerwach, swobodnie ze sobą rozmawiać. Szczególnie dla małych dzieci z klas 1-3 jest to duży problem, bo oprócz uczenia się liter i cyfr (oczywiście jest tego znacznie więcej), nie mogą uczyć się zachowań społecznych, budowania relacji z rówieśnikami, separacji od rodziców, zaufania do innych dorosłych, słowem, funkcjonowania poza domem rodzinnym i bezpiecznym, znanym środowiskiem.

Zamiast tego – większość swojego czasu spędzają przed ekranami komputerów, od których tak często ich odganialiśmy. Trudno w tej chwili pracować z dziećmi nad innymi zajęciami, szukaniem hobby, zachęcaniem do ruchu, ponieważ aktualnie to właśnie obecność przed ekranem jest ich obowiązkiem.

Pojawiło się też ogromne zamieszanie w głowach opiekunów i rodziców dzieci z klas starszych, uzależnionych od komputerów i smartfonów. Jak można rozsądnie ograniczać czas spędzany przed tymi urządzeniami, gdy w niektórych szkołach prace domowe i kontakty z nauczycielami odbywają się nawet po godzinie 21? Jak dopilnować dzieci, sprawdzić, czy na pewno są w szkole, gdy rodzice muszą iść do pracy? Jak pomóc w odrabianiu lekcji, gdy sami jesteśmy zaabsorbowani swoimi zawodowymi i osobistymi sprawami?

Część dzieci młodszych i starszych nie radzi sobie z lekcjami on-line. Trudno im się skupić, ponieważ taka lekcja, choćby była nie wiem jak fantastycznie przeprowadzona, jest tylko obrazem i dźwiękiem. W klasie nauczyciel i reszta uczniów byli trójwymiarowi, przestrzenni, słowem –realni. On-line jest jak film, w który bardzo trudno się emocjonalnie i intelektualnie zaangażować. Ponadto, kontakt jest pozorny, w każdej chwili można wyłączyć kamerę, dźwięk, lub całkiem się wylogować. O wiele trudniej tak po prostu wyjść sobie z lekcji. Przynajmniej są jakieś z tego konsekwencje.

Oczywiście problem braku relacji jest i w tej grupie wiekowej bardzo ważny. Grupa rówieśnicza jest niezbędna młodym ludziom do przejścia procesu socjalizacji. W pandemii proces ten zachodzi najczęściej w social mediach. Z jednej strony jest elastyczną odpowiedzią na sytuację, ale z drugiej przeniósł ciężar kontaktów z realnych do wirtualnych. I tak jak w przypadku lekcji on-line, mamy przyjaźnie i konflikty on-line. Jest więc dużo słów, ale brak kontaktu niewerbalnego (mimika, tembr i ton głosu, mowa ciała, gestykulacja), którego nie zastąpią emotikony.

Często pojawiają się żarty z kogoś, nieprawdziwe i dziwne historie, obraźliwe komentarze, ataki na kogoś. Taki ktoś jest wtedy bardzo samotny, zagubiony, przerażony i myśli, że nie ma wyjścia. Wiele rodzin doświadczyło lęku o własne dziecko, które z powodu nękania przez rówieśników, zagubienia w szkole pisało lub mówiło o depresji, lękach a nawet o samobójstwie. Pierwszą reakcją jest niedowierzanie, później pojawia się ogromny lęk o własne dziecko i próby zrozumienia. Najczęściej jest to objaw ogromnej bezradności dziecka, zagubienia w nowym, nieznanym i niebezpiecznym świecie. Nigdy nie należy lekceważyć takich sygnałów!

Skoro większość dorosłych ma teraz problemy emocjonalne, to jak mają się czuć oni! Potrzebna jest wtedy uwaga, rozmowa, wysłuchanie tego, co dziecko ma do powiedzenia. Niezbędna jest

cierpliwość i uważność na to, co w jego lub jej życiu teraz się dzieje. Czasem potrzebna jest też interwencja rodzica lub opiekuna w szkole, zgłoszenie przemocy, przerwanie jej, a tym samym pokazanie dziecku, że nie jest samo, że dorośli są po jego stronie.

Dla niewielkiej grupy dzieci, szczególnie tych ze starszych klas nauczanie on-line jest lepszą formą niż szkoła w realu. Dotyczy to tych dzieci, dla których obecność w szkole wiązała się z dużym stresem odpowiedzi przed całą klasą, kontaktów z dużą grupą. Siedząc przed ekranem, czują się lepiej, są spokojniejsi, potrafią się skupić, pracują samodzielnie. Ale i w ich przypadku izolacja pogłębia się, bo i tak nieliczne kontakty teraz stają się teraz jeszcze trudniejsze.

Jak widać, pandemia jest bardzo dużym wyzwaniem dla nas wszystkich. Dorośli mają jednak czas dzieciństwa i młodości za sobą i mogą czerpać z tego, czego się wtedy nauczyli. Dlatego ważne jest,

abyśmy wszyscy byli uważni na to, co dzieje się z dziećmi i młodzieżą i pomogli im przejść przez ten trudny okres.

Świat widziany oczami rodziny zastępczej - dwie perspektywy.

Karolina

Mam na imię Karolinka. Mam 7 lat. Nie mam taty... Nigdy go nie miałam. A kiedy pytałam mamy kim jest mój tata ona zawsze unikała odpowiedzi. Aż w końcu przestałam pytać... Nie pytałam też bo przecież miałam jeszcze mamę... Moja mama... Jest fajna... Widuje się z nią rzadko... Ale jak już się spotkamy to mama mnie przytula i przynosi prezenty... A gdzie teraz jestem...

Jestem u ciotki Ani i wujka Darka, których poznałam dwa lata temu, kiedy mama wyjechała... Wyjechała i nie powiedziała kiedy wróci, a nikt inny nie chciał się mną opiekować... Wtedy pojawili się w moim życiu ciocia i wujek... Nigdy nie zapomnę pierwszego dnia kiedy do nich trafiłam... Kiedy bolał mnie brzusek i się posusiałam w majtki to oni spędzili przy moim łóżku całą noc... I tak jest do dziś... Kiedy tylko ich potrzebuje oni zawsze są... Ciocia czyta mi bajki na dobranoc i mówi kocham przed snem. Wujek budzi rano, przytula i zaprowadza do zerówki... To jest teraz moja rodzina, którą kocham najbardziej na świecie i chce z nimi zostać do końca świata... Mamę też kocham, ale zostać chcę tutaj...

Ania i Darek

Nasza Karolinka jest najukochańszym dzieckiem na świecie... Naszym dzieckiem... Dzieckiem, z którego jesteśmy bardzo dumni i któremu dajemy tyle ile możemy, by przygotować ją do życia i bycia dorosłym... Kiedy Karolinka do nas trafiła byliśmy pełni obaw... Obaw czy podołamy... Obaw czy damy jej tyle miłości ile będzie oczekiwała... Obaw czy nie zrobimy jej krzywdy... Pamiętamy dobrze tę pierwszą noc kiedy przyjęliśmy ją pod swój dach... Widzieliśmy w jej oczach smutek... smutek i lęk... Całą noc „warowaliśmy przy jej łóżku... najpierw czekaliśmy jak zaśnie... a potem czuwaliśmy gdyby się obudziła... Bo przecież tej nocy nie mogła zostać sama...

A teraz... Ostatnio powiedziała nam „Ciociu i wujku w przyszłości chciałabym robić to co Wy i pomagać takim dzieciom jak ja”. Trudno o piękniejsze podziękowania za to co robimy i trudno o większą motywację by dać radość i szczęście kolejnym dzieciom pozbawionych miłości i ciepła rodzinnego. Tworzymy normalną rodzinę, a może niezwykłą... bo zastępczą :-).

(Imiona bohaterów zostały zmienione).

Strefa Rodzica: Jak zachęcić dziecko do współpracy?

Aneta Zborowska, trener programu "Szkoła dla Rodziców"

Wychowanie jest jak nauka jazdy na rowerze. Nie nauczy jej ojciec, który biegnie za rowerem ani i ten, który czyta instrukcje po fakcie, gdy dziecko leży już na ziemi. Dziecko, które po raz pierwszy siada na rowerze, musi być tyle razy podtrzymywane, co puszczone na swobodę. Sztuka wychowania polega na tym, aby wiedzieć, w którym momencie uczynić pierwszą, a w którym drugą rzecz. (P. Pellegrino)

Dzieci zazwyczaj bardzo głośno i wyraźnie dają do zrozumienia, kiedy coś je gnębi. Można by to porównać do gry w tetrze, problemem jest zgubiona zabawka, zbyt krótko obcięte włosy, zadanie domowe na jutro, nowe jeansy, które leżą nie tak, jak powinny, kłótnia z rodzeństwem... Każda z tych spraw niesie ze sobą mnóstwo emocji, różnica jednak pomiędzy tym, co dzieje się na scenie w teatrze a rzeczywistością jest taka, że kurtyna w teatrze opada i publiczność rozchodzi się do domów. Rodzicie na co dzień wychowujący dzieci muszą żyć dalej poradzić sobie z narastającą złością i frustracją, a przy tym nakłonić dzieci do współdziałania i przekazać im normy zachowań akceptowane w danym domu i społeczeństwie. Chyba każdy rodzic wie, jaka to trudna i długotrwała praca. Dorośli są zmęczeni powtarzaniem dzień w dzień tych samych uwag, bezskutecznym przypominaniem i upominaniem np. „umyj zęby, posprzątaj, idź spać, nie bij brata, odrób lekcje”.

Jak możemy zachęcić dziecko do współpracy i tym samym wpoić mu normy zachowania zarówno w sytuacjach mających miejsce w gronie najbliższego otoczenia, jak i szerszych interakcjach społecznych? Poniżej kilka praktycznych wskazówek:

1. Opisz co widzisz lub przedstaw problem- bez wskazywania winnego . Forma „Ty” wywołuje poczucie winy i zachęca do reagowania bronieniem się.
Powiedz: Nie mogę przygotować obiadu, kiedy zlew jest pełen naczyń do mycia.
Zamiast: Znów nie pozmywałaś naczyń.
2. Udziel informacji (jak najkrócej).
Powiedz: Kanapa nie jest do skakania, możesz to robić na podłodze.
Zamiast: natychmiast przestań skakać po kanapie.
3. Wyraż to jednym słowem lub gestem.
Powiedz: Pies.
Zamiast: znów udajesz że nie słyszysz, jak pies domaga się wyprowadzenia.
4. Opisz co czujesz - nie wypowiadaj się na temat charakteru dziecka.
Powiedz: Nie lubię, gdy odzywasz się niegrzecznie do siostry.
Zamiast: przestań tak mówić, jesteś ordynarny.
5. Napisz liścik:
 - ✓ Słowo pisane nie podnosi głosu,
 - ✓ Można pisać „w imieniu” rzeczy - lubię być często używana (na szczoteczce do zębów)
 - ✓ Im bardziej humorystycznie, tym lepiej, np. „usycham z tęsknoty za dotykiem Twoich dłoni - Twoje mydło” (liścik umieszczony przy mydelniczce zamiast ciągłego zwracania uwagi, aby dziecko myło ręce)
 - ✓ Dodaj coś miłego np. Kocham Cię lub życzę Ci miłego dnia

Uwaga! Liścik nie spełni swojego zadania, a wręcz może zirytować, jeśli będzie jedynie zbiorem poleceń np. „Po przyjściu ze szkoły, zrób zakupy, wyprowadź psa i weź się za lekcje. Tylko niczego nie zapomnij!”

Praca i rola asystenta rodziny w dobie pandemii

Justyna Skrobisz, asystent rodziny

Od roku cały świat zмага się z pandemią zakaźnej choroby COVID-19 wywoływanej przez koronawirusa SARS-CoV-2, z którym zmagamy się do chwili obecnej. Życie i mentalność ludzi oraz funkcjonowanie w życiu codziennym bardzo się zmieniło. W każdej kwestii życia i w każdym zawodzie pandemia przewróciła wszystko do góry nogami, dotyczy to również wsparcia asystenta rodziny i pracy z rodziną. Asystenci Częstochowskiego Centrum Wsparcia Rodziny mocno wspierają rodzinę i pomagają w każdej kwestii życia codziennego. W okresie przed pandemią w naszym Stowarzyszeniu organizowane były liczne spotkania, grupy wsparcia, korepetycje, szkoły dla rodziców, wycieczki oraz zajęcia jak i wspólne zabawy w naszym Klubiku dla dzieci. Obostrzenia, jak i kolejne lockdowny ograniczyły dodatkowe formy wsparcia oraz bardzo bliskie spotkania z rodziną. Nie oznacza to jednak, że asystent w dobie pandemii nie wspiera rodziny i jej nie towarzyszy w przeżywaniu problemów, jak i w życiu codziennym. Wręcz przeciwnie, wizyty w miejscu zamieszkania są rzadsze ze względu na sytuację związaną z zachorowaniami, jednak jesteśmy w stałym kontakcie telefonicznym z rodziną jak i z służbami, które współpracują z rodzinami. Rodziny są poinformowane, że mogą się spotkać ze swoim asystentem i porozmawiać od poniedziałku do piątku w biurze asystenta, z zachowaniem wszelkich zasad bezpieczeństwa. Jesteśmy otwarci na każdą formę wsparcia i pomocy. Rodziny często odwiedzają asystenta w biurze i na bieżąco jest udzielane wsparcie oraz pomoc w wielu kwestiach. W dobie pandemii asystenci w każdym dniu swojej pracy wspierają rodziny w funkcji opiekuńczo-wychowawczej, w prowadzeniu gospodarstwa domowego jak i w gospodarowaniu budżetem domowym. Pomagamy w trudnych chwilach choroby, jak i kwarantanny. Niezastąpiona jest również pomoc przy nauce dzieci w systemie zdalnym. Rozmowy w tym ciężkim dla każdego czasie dotyczą również prawidłowych relacji w rodzinie, wspólnego spędzania czasu, wspólnych posiłków, jak i uczestnictwa oraz pomocy w edukacji dzieci. Asystenci są w stałym kontakcie z pracownikami socjalnymi, kuratorami, pedagogami czy wychowawcami, aby wspólnie pomagać rodzicom w zdalnym nauczaniu oraz wszelkich trudach związanych z różnymi uzależnieniami, brakiem pracy i środków finansowych. Asystent rodziny w codziennej pracy prowadzi pedagogizację dotyczącą prawidłowego wychowania i opieki nad dziećmi, m.in. przekazuje informacje na temat prawidłowych postaw rodzicielskich, sposobów komunikowania się, metod wychowawczych, uświadamia rodziców odnośnie ich roli w stosunku do dzieci, pokazuje korzyści z tworzenia pozytywnych wzorców. Modeluje zachowania rodziców względem dzieci. Zachęca do okazywania dzieciom miłości, do przytulania, chwaleń dzieci, nagradzania. Motywuje rodziców do dbałości o edukację i rozwój dziecka, do aktywnego uczestnictwa w życiu szkolnym dziecka. W okresie pandemii asystent nadal to czyni, przy czym skupia się jednocześnie na przeciwdziałaniu i zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeniem koronawirusem COVID-19.

Kącik poetycki - Inga Idzikowska

*Nad aurorą dzień się wznosi krwawo,
A nad nią błękitną ptaki fruną żwawo.
Słychać świergot słowiczką na gałęzi leszczyny,
Głuche kroki po drodze dzikiej zwierzyny.*

*Rozmawiamy, głębokimi słowy obdarowujemy usta,
Mamy duszy pogład przez jej zmienne gusta,
Oczyma szukamy postaci owej duszy,
A nasza miłość nie będzie przeżywać katuszy.*

*Nasze dźwięki to cicha muzyka,
Nasze ciała szukają ze sobą ryzyka,*

*Twa dłoń na mojej jak motyl się kładzie,
Nasze oczy wędrują za sobą w nieładzie.*

*Cisza ogarnia nasze ramiona,
A usta pozostawiają na skórze znamiona.
Co im miłość nigdy zaniknąć nie da
I nie pozwoli myślom szepnąć – bieda.*

*Usta czerwone niczym maliny w chruśniaku,
Nie przerwą szeptów nigdy sianiem maku.
Ręce nasze staną tuż przy sobie w bieli,
Złączeni w miłości, oboje weseli.*

Przez dziurkę od klucza ;-)

Pracownicy naszego Stowarzyszenia, z uwagi na charakter organizacji, wykonują wiele zadań w ramach prac społecznych. Do jednych z nich należy, między innymi, odśnieżanie. W tej dziedzinie nasi Panowie są niezawodni (bez względu na to, jakimi narzędziami dysponują) ;-)

Stowarzyszenie na rzecz pomocy dziecku i rodzinie „DLA RODZINY”

ul. Sułkowskiego 9, 42-217 Częstochowa

KRS: 0000456714 * NIP: 5732845107 * REGON: 243227014

Nr konta: ING Bank Śląski 60 1050 1142 1000 0090 30180856

Na zlecenie Urzędu Miasta Częstochowy prowadzimy

Częstochowskie Centrum Wsparcia Rodziny przy ul. Sułkowskiego 9

Telefon: 502 985 101

Mail: info@dlarodziny.com

www.dlarodziny.com, www.facebook.com/czestochowskiecentrum.wsparciarodziny

Biuletyn Stowarzyszenia „DLA RODZINY” redaguje Edyta Makles
przy współudziale pracowników Stowarzyszenia